

د پښتو ادبياتو په وده کې د برېښنايي او ټولنيزو رسنيو ونډه

څېړونکى: پوهنمل تاج محمد رحيمي

لنډيز

برېښنايي يا ټولنيزې رسنۍ د نوي عصر او ټکنالوژۍ هغه مهمې وسيلې دي، چې په ډېره کمه موده کې يې د نړۍ پر هر گوټ خپل سيوري غوړولی دی. د نړۍ په هره برخه کې مينه وال لري. دا ټکنالوژي په ډېر کم وخت کې د ډېرو خلکو د پام وړ وگرځېده. د برېښنايي رسنيو له لارې په لږه موده کې ډېر معلومات تر لاسه کېږي. د همدې برېښنايي او ټولنيزو رسنيو په مرسته په لکونو کتابونه، مقالې، ليکنې او معلومات خپريږي او په لکونو لوستونکي او معلومات غوښتونکي ترې خپله برخه گټه اخلي. پخوا چې برېښنايي رسنۍ نه وې، نو په ژوند کې پرمختگونه هم ډېر کم و. معلوماتو ته د خلکو لاس رسى په نشته حساب و. له نوي نړۍ څخه خلک ناخبره او ټکنالوژي يې نه پېژندله، خو چې په نړۍ د ټکنالوژۍ سيوري وشو او د خلکو غوښتنې زياتې شوې، نو ټکنالوژي هم پرمخ ولاړه. ويلی شو چې برېښنايي رسنيو او په ځانگړي ډول ټولنيزو رسنيو د ادب په وده کې مهم رول لوبولی او اوس يې هم لوبوي. په برېښنايي رسنيو کې اسلامي، فرهنگي، ادبي، ټولنيزې، سياسي او د ژوند نورو برخو پورې تړلي ټول موضوعات راټول او خلکو ته وړاندې کېږي.

سريزه

کله چې نړۍ د پرمختگ په لور گامونه پورته کول پيل کړل، هره ورځ نوي پرمختگونه ته مخه خلاصه شوه. که له چاپي رسنيو راتير شو، چې د ادب په وده کې يې څومره رول لوبولی، نو خبره برېښنايي رسنيو ته راځي او د چاپي رسنيو پر نسبت برېښنايي رسنيو ادب ته ډېر څه ورکړل. د راډيو يا غږيزه رسنۍ منځ ته راتگ سره، د خلکو تنده دومره زياته شوه، چې په ډېر کم وخت کې يې ډېر څه ترې واوريدل. راډيويي تمثيرونه، ډرامې، ادبي او فرهنگي خپرونې او شعرونه يې د نړۍ لري پر ټو سيمو ته ورسول، دا هغه وخت وو، چې لا راډيو عامه شوې نه وه او په افغانستان کې يوازې يوه راډيوه وه، چې هغه هم د دولت ملکيت و، خو په يويشتمه پيړۍ کې د غږيزو رسنيو بار دومره دروند شو، چې په هر ولايت کې په لسگونو راډيوگاني جوړې شوې، چې په ولايتونو کې کلي په کلي يې غږ بدرگه شو. محلي راډيوگانو ديني او ټولنيزو خپرونو ترڅنگ ادبي، فرهنگي او شعري خپرونو ته زياته مخه کړه. ناولونه، لنډې کيسې، ډرامې، تمثيرونه، ادبي ټوټې، شعرونه او نورو ادبي موادو خپرولو کې يې پوره ونډه واخيسته. د همدې راډيويي خپرونو په مرسته په لري پر ټو سيمو کې ځوان نسل هم ادب ته مخه کړه او هم يې زده کړو يا تحصيل ته.

د ټکنالوژۍ او برېښنايي رسنيو په ځغل کې نور پرمختگ وشو، انځوريزې رسنۍ يا ټلويزون ميدان ته راکډز شو، هغه څه چې راډيو په غږونو کې خپرونه، سريزې، مټ د غږ په واسطه او وېر کې هم خپره کولای. ډرامې، سريالونه، فلمونه، ديني او ادبي خپرونې، ټکيونه، پراختيا، ادبي ستاين او پايلې، لکه: د ادب له تير بهير او فرهنگ څخه د خلکو خبرولو په لړ، کې نور پرمختگ وشو او د لرو پر ټو سيمو خلک يې د نړۍ له هر تحول څخه خبر کړل، خو خلکو په دې هم بسنه ونکړه، د برېښنايي رسنيو د پرمختگ په لړ کې، ډېرې ټولنيزې رسنۍ لکه: فيسبوک، يوټيوب، انسټيگرام، ټيلگرام، ټک ټاک، ټويټر، چټ جی پي ټي، سپيس، وی لاگونه... او نور ډېر پرمختگونه وشو او پر نړۍ يې خپلې وزرې داسې خپرې کړې، لکه باز چې يې په خپل ښکار غوړوي. ټوله نړۍ يې تسخير کړه، نوي پرمختگونه ته يې لاره هواره کړه. د همدې ټولنيزو برېښنايي رسنيو پر مټ ځوان نسل ته د پرمختگ لاره هواره شوه، د ادب په برخه کې د خپريدو تيزوالی راغی، ادبي بحثونه، بنډارونه او فرهنگي غونډې په انلاين يا برېښنايي بڼو پيل شوې او له ادب څخه او په ځانگړي ډول د پښتو ادب څخه نړۍ کې خلک خبر شول، ادب ته يې وده ورکړه.

برېښنايي يا ټولنيزې رسنۍ د نوي عصر لپاره نوې وسيله ده، د نړۍ په هر گوټ کې د هرې ټولنې او فرهنگ خلک وړې او لويې ليکنې، وړې تمثيلي ویدوگانې، ادبي او فرهنگي معلومات خپروي.

کله، چې ژوند پرمختګ کوي، نړۍ ورسره پرمخ ځي او خلک له نویو شیانو سره مخ کېږي، چې یوه ښه بېلګه یې برېښنایي او ټولنیزې رسنۍ دي، چې د ژوند هره برخه په کې رانغاړل کېږي. ډېری تنګي ځوانان په دې برخه کې کار کوي. پښتو ادب ته یې دا ګټه ده، چې د دې لارې د لیکنو او ویډیوګانو، تمثیلي ټوټې او نور غوره ادبي موضوعات په خپله لمن کې رانغاړي. د پښتني کلتور او فرهنګ هر شکل او فورم رانغاړي او ثبت پاتې کېږي. دې نوې عصري وسایلو په ادب خپلې مثبتې او منفي اغېزې هم کړي، ځینې ځوانان یې په مثبتې توګه کاروي او ټولنې ته یې ګټه وي، خو ځینې داسې ځوانان او پیغلې شته، چې د همدې لارې د نورو سپکاوې او توهین کوي او خلکو ته کنزلي او بدې ردې وایي، چې دا یې منفي اغېز دی. ددې لامل دا دی، چې څوک نشته، چې برېښنایي یا ټولنیزې رسنۍ په سمه توګه کنټرول او مدیریت کړي، نو ویلی شو، چې د برېښنایي او په ځانګړي توګه ټولنیزو رسنیو د ادب د ودې په برخه کې ډېر مهم رول لوبولی او لا یې هم په وده کې ونډه اخلي.

کلیدي کلمات: برېښنایي، ټولنیزې، ادبیات، ټکنالوژي، فیسبوک، یوټیوب، ټویټر

د څېړنې اهمیت او مېریت:

د دې څېړنې اهمیت او مېریت په دې کې دی، چې په دې موضوع تر اوسه په منظم ډول چا کار نه دی کړی. دا په زړه پورې موضوع ده. په دې څېړنه کې د برېښنایي او ټولنیزو رسنیو په رامنځ ته کېدو، د ځوانانو ونډه او پر ادب او ټولنه یې اغېزې، دا ټول موضوعات په کې څېړل شوي دي. د دې موضوع بل اهمیت دا دی، چې په راتلونکي کې به ځوانان وکولی شي له ټولنیزو او برېښنایي رسنیو څخه سمه او مثبتې ګټه واخلي او له ناوره اغېزو به یې په امان کې وي.

د څېړنې موخې.

د دې څېړنې موخې دا دي، چې څنګه کولی شو د برېښنایي او ټولنیزو رسنیو له پرمختګ څخه خپله ټولنه خبره کړو او په سمه کارونه یې پوهه کړو. هغه کلیوالي او ولسي ادب، چې د ورکېدو په حال کې دی، د همدې وسیلو په مرسته ثبت او خپاره کړو، څو نور په نړۍ کې ترې نور خلک هم خبر شي. بله موخه یې دا ده، چې په دې برخه کې نور ډېر کار ته اړتیا ده، چې په راتلونکي کې وکولی شو له همدې لارې پښتو ادب ته ډېر نوي شیان ور داخل کړو.

د څېړنې پوښتنې:

- کومې رسنۍ برېښنایي دي؟
- ایا برېښنایي او ټولنیزې رسنۍ د ادب په وده کې رول لري؟
- د برېښنایي او ټولنیزو رسنیو د رامنځ ته کېدو اړتیا څه ده؟

د څېړنې میتود او کړنلاره: د دې لیکنې ښه ویډیويي، انټرنیټي او کتابتوني ده. د تشریحي، توضیحي او تحلیلي میتود څخه کار اخیستل شوی دی.

د برېښنايي او الکترونيکي رسنيو پيژندنه

د موضوع په دغه برخه کې به لومړی د برېښنايي او ټولنيزو رسنيو لنډه پيژنده وکړو، چې کوم ډول رسنيو ته برېښنايي او ټولنيزې رسنۍ ويلی شو.

د برېښنايي رسنيو پيژندنه:

هره هغه رسنۍ يا وسيله چې د برېښنايي اړيکو په پروسه کې کارول کېږي لکه: راډيو، ټلويزون، ټيليفون، فيسبوک، ټاک، يوتيوب، انسټاگرام، ټيلگرام... او داسې نورې وسيلې برېښنايي او ټولنيزې رسنۍ بلل کېږي. برېښنايي رسنۍ د برېښنايي څپو پر مرسته اوريدونکو او لوستونکو ته معلومات رسوي. برېښنايي ټولنيزې رسنۍ دوه اړخيزه ټېکنالوژي ده، چې د مجازي ټولنو او شبکو له لارې د معلوماتو، نظرونو، ذوقونو او خوښو او د بيان نورو ډولونو رامنځته کولو او شريکولو لپاره اسانتياوې برابروي.

د ټولنيزو يا برېښنايي رسنيو کارن يا کارکوونکي خپل معلومات، پوستونه، تبصرې، برېښنايي انځورونه او ويډيوگانې او نور مواد په انلاين بڼه چمتو او خپروي. (۴)

کاروونکي معمولا د ټولنيزو رسنيو خدمتونو ته د انټرنېټي اپليکېشنونو له لارې يا د ډانلود خدمتونو له لارې چې د دوی ګرځنده وسيلو (لکه ځيرکو موبايونو او ټېبلېټونو ته) په ټولنيزو رسنيو کې د فعاليت زمينه برابروي. کله چې کاروونکي له دغو برېښنايي خدمتونو سره مخ کېږي، ګټه ترې اخلي او د نورو پرمختګونو په اړه فکر کوي.

دغه راز، برېښنايي يا ټولنيزې رسنۍ د خاطراتو او يادونو د مستندولو، د بېلابېلو څيزونو د زده کړې او سپړنې، ځان مشهورولو (advertise oneself)، او د بلاګونو، غريزو فايونو، ويډيوگانو، او د ګېمونو اړوند سايتونو د جوړولو له لارې د نظرياتو له پراختيا سره د ملګرتياوو جوړولو لپاره کارېږي. (۸)

د برېښنايي او ټولنيزو رسنيو ځينې خورا مشهور وېبسايتونه چې تر ۱۰۰ مېليونه زيات راجسټر شوي کاروونکي يا کارنان لري، عبارت دي له: (راډيو او ډولونه يې، ټلويزون او ډولونه يې فيسبوک، مسنجر، ټيک ټاک، وي چټ، انسټاګرام، کيوزون، ويپو، ټويټر، ټمبلر، بايدوتيا، لينکډاين، چټ جي پي ټي، يوتيوب، کيو کيو، کورا، ټېلگرام، وټسپ، سېګنل، لاین، سنپ چټ، پېنټرسټ، واييرو رېډيټ، ډای سکورد، وي کی، مايکروسافټ ټيمز...) او ګڼ شمېر نور برېښنايي او ټولنيزې رسنۍ شته چې د ادب د ودې په برخه کې مهم رول لوبوي.

د انټرنېټ د ډراماتيکي پراختيا له کبله، ډيجيټل رسنۍ يا ډيجيټل بيانات (digital rhetoric) د يوه کلتور د استازيتوب يا پيژندلو لپاره کارېدای شي. دا څېړل چې بيانات (rhetoric) څه ډول په ډيجيټل چاپېريال کې ځای پر ځای دي، د ډېری پوهانو لپاره د څېړنو يو نوی او مهم بهير ګرځېدلی. (۴)

د ځينو برېښنايي رسنيو لنډه پيژندنه

د بحث د بڼه وضاحت لپاره به دلته د ځينو برېښنايي او ټولنيزو رسنيو لنډې پيژندنې او که اړينه وه په هره برخه کې به يې د ادبي ودې او پرمختګ په اړه هم بحث وکړو، چې دا برېښنايي او ټولنيزې رسنۍ په لاندې ډول دي.

۱: راډيو: راډيو يوه مخابراتي ټېکنالوژي ده، چې د راډيويي څپو په کارولو سره په اوږد واټن کې د آډيو سيګنالونو لېږد کوي. راډيو د غږ څپې په برېښنايي سيګنالونو بدلولي او تر خلکو يې رسوي. راډيو له سلو کالو راپدې خوا د ساتيری، خبرونو خپرولو، موسيقۍ، ادب او هنري برخو د لېږد وسيله ده. د راډيو دوديز شکل اوس په برېښنايي يا ټېکنالوژۍ بدل شوی چې ځنې ډولونه لري لکه: سپورمکي راډيو او انټرنېټي راډيوګانې. راډيو په برېښنايي رسنيو کې يوه اغيزناکه وسيله ده چې د غږونو پر مټ د ادب ترڅنګ د ژوند د هرې برخې معلومات خلکو ته رسوي.

د راډيو د خپرېدو ساحې پراخه دي او په هر ځای کې لکه په (موټر، کور، حجره، لوږه او ژوره) کې د اورېدو وړ ده. راډيو د غريزې سيستم له لارې خپروني وړاندې کوي. (۱: ۱۱۵)

تلویزون (TV) : تلویزون الکترونیکی یا برېښنايي انځوریزه رسنۍ ده، چې له دې لارې د غږونو ترڅنګ انځورونه هم تر لیدونکو رسېږي. تلویزون په متحرکو ویدیوګانو ټکیه کوي. د تلویزون په منځ ته راتګ سره د راډیو اوږدوونکي کم شول او اکثره خلکو تلویزونو ته مخه کړه. دا انځوریزه برېښنايي رسنۍ د خلکو د پام وړ وګرځېده. تلویزون چې یوه برېښنايي ټولنیزه رسنۍ ده له خپل اصلي حالت څخه بدله شوه او د انټرنیټ جال ته ور داخله شوه، چې له دې سره یې نور هم پرمختګ وکړ. په اوس وخت کې د تلویزون مختلف ډولونه دي لکه : انټرنیټي تلویزون (IPTV)، چې د انټرنیټ په مرسته د نړۍ په هر ګوټ کې لیدونکي لري. بل ډول یې ویب تلویزون (web Tv) دی چې د یوټیوب په څېر په ویدیو شریکولو سایټونو کې اکاونټونه ورته پرانستل کېږي یا هم خپله ویب پاڼه ورته جوړېږي، چې د دې ډول تلویزون اغیز هم زیات دی. بل ډول یې ځېرک تلویزون (smart tv) دی چې د ټکنالوژۍ او تلویزوني خپرونو په پراخیدو سره د تلویزونو بڼې هم بدلي شوې. چې سمارټ ټي وي یا درې بعدی تلویزونه هم رامنځ ته شول، چې دا هم د ټکنالوژۍ او برېښنايي رسنیو لپاره ښه زیری دی. (۲: ۱۸۶)

یوټیوب (You Tube) : داسې یوه انټرنیټي پاڼه ده چې د هغه له لارې د ویدیو مینه وال کولای شي سینمائي فلمونه، ډرامې او یا هم پخپل لاس ترتیب شوي لنډ بصري کلیپونه په وړیا توګه وګوري او له خپلو دوستانو سره یې شریکي کړي. دغه سایټ د ۲۰۰۵ کال د فبرورۍ په ۱۴مه د درې ځوانانو لخوا چې یو د بنگله دیش جاوید کریم وو، د کالیفورنیا د سان برنو په ښار کې د انټرنیټ له لارې رامنځته کړ، چې بیا یو کال وروسته یې د څه باندې یونیم ملیاردو ډالرو په بیه د ګوګل په نړیواله شبکه وپلورله. یوټیوب تقریباً د نړۍ په ۷۶ ژبو خپرونې کوي، نژدې یونیم زر تنه کارکوونکي لري او هره ورځ له یو ملیارد څخه زیات لیدونکي لري. (۲)

فیسبوک (Facebook) : دغه انټرنیټي ویبپاڼه چې د مارک زوکربرګ او د هغه د درې تنو همکارانو لخوا په ۲۰۰۴ م کې رامنځ ته شو، نن د نړۍ په کچه د ټولنیزو رسنیو د پټکي شمله ګڼل کېږي. په پیل کې یواځې د هارورډ د پوهنتون د محصلینو د درسي اړتیاوو د پوره کولو لپاره ډیزاین شوی وه، خو ورو ورو یې نورو پوهنتونونو ته هم لاره پیدا کړه. ولې له شمالی کوریا پرته، نن د نړۍ په هره هغه سیمه کې چې انټرنیټ موجود وي، هلته به د فیسبوک مینه وال او کاروونکي په سترګو کېږي. مرکزي دفتر یې د کالیفورنیا په سانفرانسیسکو کې موقعیت لري او د رسمي او قراردادي مامورینو شمیر یې له شلو زرو څخه اوږي. په فیسبوک کې هر ډول لیکنې او بحثونه ترسره کېږي، چې له همدې لارې یې د ادب په وده کې مهم رول لوبولی دی. (۲)

ټویټر (Twitter) : د ټولنیزو رسنیو له مهمو څانګو څخه ګڼل کېږي چې د ۲۰۰۶ کال د مارچ په میاشت کې د سان فرانسیسکو په ښار کې د جک ډورسي او د هغه د درې تنو همکارانو په مټ د انټرنیټ له لارې خپل فعالیت پیل او په ډیر لږ وخت کې یې د مینه والو شمیر له دوه سوه ملیونه څخه واوښت. نن په ۲۵ هیوادونو کې ځانګړي لري او ټول هغه معلومات یا پیغامونه چې د ټکو شمیر یې له ۲۸۰ څخه زیات نشي، په وړیا ډول خپروي. ټویټر یو له هغو مهمو رسنیو څخه ده چې د نړۍ ځواکمن سیاسي مشران او هنري څیږي د هغه له لارې خپلې پالیسۍ او پرمختګونه اعلانوي. (۲)

لنکډ ان (LinkedIn) : بله ټولنیزه رسنۍ ده چې د مایکروسافټ لخوا ۲۰۰۳ کال کې په کالیفورنیا کې رامنځ ته شو. معمولاً تعلیم یافته او مسلکي خلک خپلې کاري سابقې، سوانح او د خپل شخصیت ځنۍ ځانګړتیاوې له سترو کمپنیو سره شریکوي ترڅو د مسلکي مهارتونو په چوکاټ کې د ځان لپاره مناسب کار پیدا کړي. د نړۍ ۵۹۰ ملیونه خلک یې استعمالوي چې یواځې ۱۵۴ ملیونه یې امریکایان دي. (۲)

انسټیګرام (Instagram) : د ۲۰۱۰ کال په اکتوبر کې د فیسبوک لخوا دوه تنه تکره انجنیران وګمارل شول، چې دوهنښیار ټلیفون له لارې د عکسونو او ویدیوګانو د شریکولو او خپرولو یوه نوې ویبپاڼه جوړه کړي. په لږ وخت کې دغه سیستم جوړ

او په تیرو اتو کلونو کې ددی رښې له لارې د استول شوو انځورونو مجموعي شمیر له یو ملیاردو څخه اوښتی او هره ورځ نژدې ۱۱۰ ملیونه کډون وال یو بل ته شخصي انځورونه او لنډ فلمونه استوي.

پینترسټ (Pinterest) : دا انځوریزه رښې د یوې خیالي لوحې په ډول ډیزاین شوې چې مینه وال یې پخپلو منځو کې تصویرونه او ویډیوګانې شریکوي، خو شرط یې دادی چې کډون وال باید ځان مخکې له مخکې ثبت او غږیتوب ولري. دا ویبپاڼه له ۲۰۱۰ کال راپدېخوا په کالیفورنیا کې فعالیت لري، هره ورځ په متوسط ډول یو اعشاریه درې ملیونه خلک ورته سر وربنکاره کوي، چې په حیرانیتا سره اویا سلنه یې میرمنې او دیرش سلنه یې سړي دي. (۳)

سناپ چیت (Snapchat) : اوه کاله وړاندې د سانفرانسیسکو د سیمې د سټیفرد د پوهنتون درې تنو محصلینو دغه ویبپاڼه جوړه او په ډیر لږ وخت کې یې په مفته توګه د انټرنیټ له لارې د نړۍ په ۲۲ ژبو خپلې غزونې وکړې. دغه پروګرام دوه ځانګړتیاوې لري، لمری دا چې د پیغام ترلاسه کوونکي یې د لیدلو او ملاحظه کولو لپاره یواځې شپيته ثانيې وخت لري او بیا په اتومات ډول ګل یا له صحنې پټیږي او بله یې دا چې دا سایټ همیشه ژیر رنګ استعمالوي.

فلیکر (Flicker) : د انټرنیټ له لارې د ګډو انځورونو، ویډیوګانو او تصویري پیغامونو پروګرام او ویبپاڼه ده، چې ازمینښتي دوره یې په ۲۰۰۴ کې د کاناډا په وینکوور او په منظم ډول فعالیت یې بیا د ۲۰۰۸ کال په مارچ کې د سانفرانسیسکو په ښار کې پیل کړ. نن د دی سایټ په اړشیف کې څه باندې پنځه ملیارده عکسونه او لنډې ویډیوګانې خوندي او په لږه موده کې یې د نړۍ سور او ساره سره وتړل. ولې باید وویل شي، چې یواځې د ځیرک ټلیفون، بلاک بېري او ویندوز له لارې ورڅخه ګټه اخیستل کیږي. (۷)

ټیک ټاک

ټیک ټاک یو اپلیکشن دی، چې په هغې کې کارکوونکي کولای شي ورې وړې ویډیو ګانې جوړې کړي او په مجازي نړۍ کې یې خپلو مینوالو ته ورسوي. په ټیک ټاک کې تر ډېره د پخلی، نڅا، توکي ټکالو او یا هم د ورځني ژوند ځینې ورې صحنې ویډیو کېږي. لومړی یادې ویډیوګانې ثبت یا ریکارډ کېږي او بیا وروسته ورسره ساز یا موزیک ورزیاتېږي. د ټیک ټاک کارکوونکي دانستاګرام په څېر کولای شي لایک او کومنت واخلي. د یادونې وړ ده، چې د ټیک ټاک اپلیکشن په چین کې جوړ او په نړۍ راج کوي.

په اوس وخت کې ټیک ټاک د نړۍ تر ټولو خوښوونکې برنامه یا پروګرام دی. د انټرنیټ په نړۍ کې یې د ډېرو خلکو پام ځانته راګرځولی دی. ټیک ټاک تر دې دمه په امریکا کې ۸۰ اتیا ملیونه او په ټوله نړۍ کې ۸۰۰ اته سوه ملیونه ډېر کارکوونکي او مینه وال لري. دا په داسې حال کې ده، چې په دې شماره کې د چین زیاتره وګړي نه دي شامل. د (Sensor Tower) شرکت د معلوماتو له مخې د ټیک ټاک اپلیکشن په ۲۰۱۸ م کې د ۲۰۱۷ م کال په پرتله درې برابره شوی دی. د ټیک ټاک برنامه په ۲۰۱۶ م کال کې په فعالیت پیل وکړ، چې د انستاګرام او اسنپ چټ په پرتله یې د نړۍ وال بازار تبلیغاتي برخې پام هم ځانته را اړولی دی. همدا لامل دی، چې د نړۍ د ډېرو مشهورو فعالانو او ټولنیزو مشهورو څېرو لکه جیک پاول، جیمي فالن او توني هاوک پام یې ځانته اړولی او دوی هم د ټیک ټاک مینه وال شوي دي. د Apptopia شرکت د راپور له مخې ټیک ټاک په ۲۰۱۸ م کال کې له فیسبوک، یوتیوب، اسنپ چټ او انستاګرام څخه ډېر زیات ډاونلوډ شوی دی. په ۲۰۱۸ م کال د اګست په میاشت کې (بایټ دنس) چې د ټیک ټاک د شرکت جوړونکی دی د (Musical.ly) په نوم یو پروګرام یا برنامه چې په ۲۰۱۷ م کال کې یې پېرلې وه په ټیک ټاک ورګډه (مدغمه) کړه. همدا لامل وو، چې ټیک ټاک په امریکا او ټوله نړۍ کې د خلکو د پام وړ وګرځېدو. (۵)

پښتو ادب ته د ټيک ټاک گټه:

که څه هم مونږ مخکې په دې بحث وکړ، چې ټيک ټاک د ځوانانو د خوښيو يوه وسيله ده او په ټولنه کې ترې ډېری ځوانان خپل ذوق څرېږي. همدارنگه د پيسو او مارکيټ وسيله هم ده ځکه چې ډېر ځوانان د همدې لارې ډېرې پيسې گټي او همدې ته يې کار ويلی دی. د دې ټولو خبرو سربيره پښتو ادب ته يې گټه دا ده، چې په ډېرو کمو خبرو کې د طنز په ژبه يو انسان کولی شي خپله خبره زرگونو کسانو ته ورسوي پخوا به طنز يا په کتاب کې وليکل شو او همداسې به پاتې شو او يا به کله کله د ستیج په سر د څو کسانو په مخ کې يو څوک ودریده او خپلې خبرې به يې ورته واورولې، خو اوس د ټيک ټاک په مرسته هر څوک، هر چا ته خپله خبره او نيوکه په ډېرې اسانۍ سره کولی شي. همدارنگه پښتو ادب ته يې بله گټه دا ده، چې لکه د ډرامې، تمثيلي ټوټې او نورو ژانرونو په څېر دا برخه هم مخ په غوړيدو ده او په څو ثانيو کې د مطلب خبره خپل مخاطب ته رسېږي. همدارنگه د ټولنې منفي او مثبتې خواوې هم په کې اصلاح کېږي. بله گټه چې پښتو ادب او ژبې ته يې رسوي هغه دا ده، چې په نثر او نظم دواړو کې دا برخه غني ده، ژبه يې ډېره ساده، روانه او عام فهمه ده. هر څوک کولی شي تر خپلې سويې ترې برداشت واخلې. که په ټوله کې خبره راټوله کړو، د دې نوي اپليکشن په رامنځ ته کېدو سره هم په ځوانانو کې تحول رامنځ ته شوی او هم يې پښتو ژبې ته په يو ډول نه يو ډول گټه رسېږي، ځکه، چې دا وېديو گانې په ټوله نړۍ کې خپرېږي او هغه خلک چې پښتو نه پېژني هم ترې خبرېږي. د ټيک ټاک ځينې نورې بېلگې هم وړاندې کوو.

چټ جی پي ټي روبات: چټ جی پي ټي د برېښنايي رسنيو په برخه کې د يو روبات په څېر کار کوي. دا روبات د نورو په څېر نه دی، چې د لاسونو او پښو په مرسته خدمات وړاندې کړي بلکې د يو سافټوېر په څېر خپل خدمات وړاندې کوي. چټ جی پي ټي د مصنوعي زیرکټيا يو موډل دی، چې کولی شي د يوه انسان په څېر خبرې اترې وکړي. يا د چټ کونکي روبات نوم هم ورکولی شو، ځکه چې د انسانانو سره د پيغام بدلولو او چټ کولو توان هم لري. (Open AI) شرکت په ۲۰۲۲م کې دغه روبات طرحه او د همدې کال په نومبر مياشت کې ټولنې ته د خدمت لپاره وړاندې کړ. د چټ جی پي ټي ښه والی په دې کې دی، چې علمي او زده کړيز معلومات يې زيات دي. د علم په هره برخه کې وغواړي معلومات تر لاسه کړي، نو دا روبات درسره د معلوماتو په شريکولو کې مرسته کولی شي. د دغه اپليکشن يا سافټوېر په مرسته ادب ته زياته پاملرنه شوې او د ادب په اړه ډېر معلومات وړاندې کوي. که له چټ جی پي ټي څخه هر ډول پوښتنه وشي خپله ځواب درکوي. دې ته ورته نور ډېر مصنوعي ځيرکټياوې شته چې د ادب په وده کې مهم رول لوبوي. (۱۱)

پر پښتو ادبياتو د برېښنايي او ټولنيزو رسنيو اغېز

په ۲۰۰۰م کال کې د حامد کرزي د ادارې پر مهال افغان رسنيو چټکه وده، تجربه کړه او په ټول هېواد کې په لسگونو ټلويزيوني چينلونه تاسيس شول. په دغه ټلويزيوني چينلونو کې، ژوندون، طلوع، د آريانا ټلويزيوني شبکې، لمر، شمشاد او دولتي ملي راډيو ټلويزيون شامل و. له دې سره څه باندې ۲۰۰ راډيويي چينلونه هم رامنځته شول، چې تر ۲۰۱۹ زکال پورې په افغانستان کې د رسنيو بنسټونو شمېر له ۱۸۰۰ څخه واوښت. ټولو رسنيو د افغانستان د نوو قوانينو په چوکاټ کې وده وکړه، په داسې حال چې د خبريالانو ترمنځ د ځان ساتنې کولو چارې شتون درلود. افرادو ته د سپکاوې او همدارنگه د اسلامي اصولو پر خلاف د مطالبو نشرولو لپاره جزا شتون درلود. (۱۰)

په افغانستان کې په برېښنايي او ټولنيزو رسنيو باندې د څار مسؤليت د اطلاعاتو او کلتور وزارت پر غاړه دی چې د دغه رسنيو په ډله کې راډيويي او ټلويزيوني شبکې، ډيجيټل رسنۍ او چاپي رسنۍ شاملېږي. برېښنايي رسنۍ تر ډېره پورې په پښتو او دري ژبو چې د افغانستان رسمي ژبې دي، خپرېږي لري. په ۲۰۱۹ زکال کې راپور ورکړل شو، چې په افغانستان کې څه باندې ۱۰۷ ټلويزيوني شبکې، ۲۸۴ راډيويي شبکې، له زرو زياتې چاپي رسنۍ او څه باندې ۱۸۰۰ پرليکه يا انلاين رسنيز بنسټونه موجود دي. ورته مهال د فیس بوک، انسټاگرام، توېټر، ټيک ټاک، يوټيوب او نورو انلاين سيستمونو په مرسته د ډيجيټل رسنيو شمېر مخ پر ډېرېدو دی. دا چې افغانستان يو اسلامي هېواد دی، نو حتماً به په ځينو برېښنايي او ټولنيزو رسنيو ځينې محدوديتونه وضع کېږي، تر څو د هغو خپرونو مخه ونيسي، چې د هېواد او اسلامي حدودو سره په ټکر

کې وي. چې له ۲۰۲۱م کال راهسې په برېښنايي او ټولنيزو رسنيو دا ډول بنديزونه لږېدلې، چې د هېواد د ملي گټو او اسلامي ارزښتونو سره په ټکر خپروني خپرې نه کړي، که څه هم د ټولنيزو رسنيو محدودول مشکل کار دی.

د افغانستان لومړنی ټلويزیوني شبکه په ۱۹۷۰م لسیزه کې د جاپان په مالي مرستې په کابل کې جوړه شوه. دغه مهال مطبوعاتو په خپلو لیکنو او څرگندونو کې له دولت څخه خپلواکي لرله، خو لارښوونه ورته شوې وه چې حکومتي گټو، مشروطه سلطنت، اسلام او عامه نظم ته په خپلو خپرونو کې پام ولري. په داسې حال کې چې په افغانستان کې خبریالی له ۱۹۵۰مې لسیزې څخه تر ۱۹۷۰مې لسیزې وده وکړه، خو چارې یې لا هم محدودې وې. (۹)

رسنۍ چې په ټولنه کې د ټولنې په سیاسي، اقتصادي، امنیتي، ټولنیزو اړیکو، ادب، فرهنګ، کلتور او ژبې په غوړېدا، پرمختګ او وده کې مرسته کوي. د پښتو ژبې ادب هم ترې بې اغېزه نه دی. په تېره یوه نیمه لسیزه کې پر ادب د رسنيو اغېز خورا جوت او په ډاګه دی، راډیو، ټلوېزیون، یوټیوب، فیسبوک، تویتز... او دې ته ورته نورو برېښنايي او ټولنیزو رسنيو د ادب د غوړېدا لپاره هغه څه وکړل، چې زه یې پښتو ادب کې انقلاب بولم.

که وکتل شي، نو په اوس وخت کې ډېری ژباړې کېږي. د نورو ژبو څخه پښتو ژبې ته، یا له پښتو څخه نورو ژبو ته، په دې ژباړو کې د رسنيو لویه ونډه ده. یو ژباړونکی کتاب د ویب سایټ او برېښنايي کتابتون په مرسته پیدا کوي او خپل کمپیوټر ته یې ښکته کوي، وروسته یې لولي او ژباړي یې، همدا ژباړه د کتاب په بڼه بېرته ټولنې ته وړاندې کوي او ادب ته یوه زیاتونه کوي. دغه راز راډیو گانو هم پر ادب ژور اغېز کړی، د تېرو څو کلونو راهیسې نږدې هره راډیو کې ادبي خپرونې شته، چې لیکوال، شاعران، ژبپوهان او ادیبان پکې مېلمانه کېږي او خپلې تجربې تر اورېدونکو رسوي.

ښه بېلګه یې د ازادۍ راډیو (ازادۍ راډیويي مجله) ده، چې استاد اسدالله غضنفر مخته وړله، بیا ښه شاعر ومان نیازي او اوس اوس یې نور همکاران جوړوي. له یادې خپرونې ډېری ادیبانو او لیکوالانو ګټه اخستې یا یې اخلي. ځکه دا خپرونه لکه د ادبیاتو پوهنځی، داسې مسایل پکې مطرح کېدل، چې لویو لویو لیکوالو ته مهم وو او هم نویو ادیبانو ته د روزنې یو ادرس و. د دې ترڅنګ د بي بي سي راډیو (پېلوژي) ادبي پروګرام چې ښاغلي مصطفی سالک مخته وړله. هم یې د ادب په غوړېدا کې لویه ونډه لرله او هم د لویو لویو لیکوالو له تجربو خبر شولو او دا دی اوس د دې جوګه یو چې یو څه ولیکو. یا د بي بي سي راډیو د نوي کور او نوي ژوند ډرامه چې د ادب برخه ده، ډېره په زړه پورې ده او د افغانستان د حالاتو او کلیوالي ژوند سره برابره پر مخ ځي.

دغه راز مجلو کې ادب ته ګڼې لیکنې خپرې شوې، تحقیقات وشول، د منځنۍ دورې ځینو شاعرانو لکه خوشال خټک او یو شمېر نورو باندې څېړنې وشوې چې په راډیويي ادبي مجلو او خپرونو کې بیا بیا خپرې شوې. د پورته خپرونو ترڅنګ په محلي کچه هم راډیوگانو د ادب په وده کې ونډه درلوده، لکه په ننگرهار کې مرام راډیو، شرق، ملي، انعکاس او صفا راډیو، دا هغه راډیوګانې دي چې د پښتو ادب لپاره یې ډېرې ادبي خپرونې وړاندې کړي، په نورو ډېرو ولایتونو کې دې ته ورته راډیوې ګانې او په هغوی کې ادبي خپرونې وړاندې شوې دي.

ټلوېزیونو کې ګڼې ادبي خپرونې ثبت شوي، ځینې خپرونې د ادب په اړه چمتو شوي، دغه راز لوی لوی لیکوال دا اوس هم ټلوېزیونونو کې مېلمانه کېږي او د لیکوالۍ، ادب او د ژبې د غوړېدا لپاره طرحې، مشورې او وړاندیزونه کوي.

ځینې ټلوېزیونونه خو مو یو مخ ادبي، هنري او کلتوري خپرونو ته ځانګړي دي چې په دې برخه کې تر ډېره ژوندون ټلوېزون، شمشاد ټلوېزیون، او پښتو ټلوېزیون ادب په وده کې رول لوبولی دی.

ویبپاڼې هغه ادرسونه دي چې د ادب په اړه پکې نن سبا ګڼ مطالب موندلی شو، اوس چې هر لیکوال کومه مقاله، کتاب، رساله او یا هم لیکنه وکړي حتمي یې یو ویب سایټ کې خپروي، په دې برخه کې تر ټولو لویه ونډه (تاند، لومړیتوب، روحي، ټاټوبی، بي بي سي، پژواک، اوځني ویبلاګونه ...) او یو شمېر نورو ویب پاڼو اخیستې، چې د لیکوالو لیکنې، مقالې او کتابونه خپروي. له نېکه مرغه اوس د پښتو ادب ډېر زیات کتابونه په برېښنايي یا ټولنیزو رسنيو موندلی شو، چې د همدې ټکنالوژۍ برکت دی، چې پښتو ژبه او ادب د نړۍ تر ډېرو برخو ورسیدله.

نو ویلی شو، چې د ادب په وده کې ټولې برېښنايي او ټولنیزې رسنۍ مهم رول لري او له گټو یې سترګې نه شو پټولی. د کلونو په اوږدو کې، د ادبیاتو د وړاندې کولو وسیله د نوي ټیکنالوژۍ په شتون سره وده کړې. په تیرو سلو کلونو کې یو له خورا مهمو پرمختګونو څخه برېښنايي رسنۍ دي. همدا برېښنايي رسنۍ دي، چې ادبیات یې نه یوازې د پابند کتاب په توګه وړاندې کړي بلکې غږونو او ویدیوګانو په بڼه یې هم خلکو ته رسولي. همدا برېښنايي رسنۍ دي، چې په نړۍ کې له هر ډول

ادبي تحول، چاپ شوي ادبي کتابونو او نورو برخو څخه مو خبروي. که وغواړی نوی چاپ شوی کتاب تر لاسه کړی، نو حتماً يې په يوه نه يوه برېښنايي کتابتون کې کتلې شی، چې دا د ادب د ودې ښه بېلگه ده.

که دا برېښنايي رسنۍ سلگونه کلونه پخوا موجودې وای، نو نن به مونږ د خپل لرغوني ادب او تاريخ څخه ښه خبروای. د «سالمو ورمې او خدايي مینه، د امير کروړ ياد» او دې ته ورته نور معلومات او اثار به مو په سمه توگه خوندي وای. هر څه به مو په برېښنايي او ټولنيزو رسنيو کې خوندي وای. د همدې برېښنايي رسنيو گټه ده، چې د نن ادب پرمختگ به راتلونکي نسل ته په ميراث پاتې شي.

ټولنيزې رسنۍ ډېرې گټې او زيانونه لري. گټې يې ډېرې دي، خو دلته به پرې لنډې خبرې وکړو. ټولنيزې يا برېښنايي رسنۍ ليدونکو، اوريدونکو او لوستونکو ته د ادب په برخه کې ډېر نوي معلومات ورکوي. د همدې رسنيو له لارې ډېر نوي او پخواني مواد ليدلې او اوريدلې شو او هم يې لوستلې شو. پخوا به ډېر په مشکله يو کتاب چاپ شو او خلکو ته به په ډېرو مشکلاتو ورسيد. کره والی يې معلوم نه و. کتاب تر لاسه کول د هر چا د وس کار نه و، خو د همدې برېښنايي رسنيو په راتگ سره دا کار ډېر اسانه شو، اوس هر څوک، هر چيرته چې وغواړي د خپلې خوښې ادبي، ټولنيز او معلوماتي کتابونه تر لاسه کولی شي. برېښنايي رسنۍ يا ټولنيزې رسنۍ د لوی درياب په څېر شوې دي. هر څه چې وغواړی ترې يې را نيولی شي. کله چې غريزې رسنۍ پيدا شوې، نو د خلکو ادبي تنده د غږ له لارې ماته شوه. په مختلفو غريزو رسنيو کې ادبي، کلتوري او فرهنگي خپرونې پيل شوې. د هېواد په لرې پرتو سيمو کې هم خلکو دې ته لاس رسلی پيدا کړ. له همدې غريزو رسنيو به ناولونه، لنډې کيسې، داستانونه او شعرونه خپرېدل، چې د هېواد په لرې پرتو سيمو کې به هم ترې خلکو گټه اخيستله. ادب ته يې ډېره گټه وکړه او ځوانان يې ليکلو ته وهڅول.

خو کله چې انځوريزې رسنۍ منځ ته راغلې، ادب ته يې نوره هم گټه ورسيد. په ټلويزوني خپرونو کې ليکوال، اديبان او شاعران ملېمانه شول، خپل اولس ته يې په انځوريز شکل ډېر څه ورسول، خلکو سره د کتاب د مطالعې مینه پيدا شوه، ځوان ليکوال وهڅېدل چې ليکنې وکړي او په انځوريز ډول يې خلکو ته ورسول شي، چې دا هم د برېښنايي او ټولنيزو رسنيو گټه وه. د وخت په تېرېدو سره برېښنايي رسنيو رېښې وغزولې او په ټولنيزو رسنيو ورگډې شوې. فېس بوک جوړ شو، خلکو په کې په پراخه کچه برخه واخيسته. ديني، ادبي، فرهنگي، ټولنيزي، سياسي، اقتصادي، روغتيايي... او نورو برخو کې خلکو ته معلومات لاس ته ورغلل. هر ځوان غوښتل څه وليکي او خلکو ته يې وړاندې کړي.

د فېسبوک سره جوړښت يوتيوب مخه خلاصه کړه او خلکو ته يې د نورو ډېرو معلوماتو تر لاسه کولو مخه ورکړه. په ويډيې ډول، چې د نړۍ د هر پرمختگ او ودې په اړه وغواړی معلومات تر لاسه کړی، نو يوتيوب به درسره مرسته وکړي. همدارنگه انسټيگرام، ټلگرام، ټويټر، ټک ټاک، مسنجر، فېس بوک... او دې ته ورته په لسگونو نورې ډېرې برېښنايي او ټولنيزې رسنۍ دي، چې د ادب په پرمختگ او وده کې يې ډېره گټه کړې او مهم رول يې لوبولی دی، خو د ټولنيزو رسنيو يوه گټه دا هم ده چې ليکوالان او شاعران يې سره نږدې کړي دي. دوی په اسانۍ يو بل سره اړيکه لرلی شي. څه وخت وړاندې د کرکنتي او ادبي مسايلو اړوند فېسبوک گروپ جوړ شوی و. هلته به ډېر داسې بحثونه کېدل چې شايد د ادبياتو د فاکولتې په يوه ټولگي کې هم ونه شي. ښه والی يې دا هم و چې هر چا هر وخت خپله خبره کولی شوای. زه چې څومره ادبي غونډو ته تللي يم هلته مشخص خلک غږېږي يو خو په دې لحاظ چې مشران دي او د خبرو لومړيتوب لري، بل وخت نه وي چې هر څوک خبرې وکړي.

دا، چې د برېښنايي او ټولنيزو رسنيو گټې ډېرې زياتې دي، دلته يې د ډېر بحث کول لوستونکي ستړي کوي، نو په همدې به بسنه وکړو. د ژوند په هره برخه کې هر شی گټې او زيانونه لري، کله به يې گټه ډېره وي او کله زيان، دا چې د برېښنايي او ټولنيزو رسنيو پر گټو مو خبرې وکړې، اوس به يې پر زيانونو هم څو ټکي وليکو.

د ټولنيزو شبکو يو ناوړه اغيز يې ممکن دا وي چې د ښې او دقيقې مطالعې وخت او حوصله داسې زېږيني لکه لمر چې په گل پرځه وچوي. ډېر کله داسې هم کېږي، چې د کتاب لوستلو وخت هم له سړي اخلي. لوستلو يا مطالعې لپاره وخت کم شي. که څه هم ټولنيزې يا برېښنايي رسنۍ هم د مطالعې ښه وسيله کېدای شي يا د معلوماتو راټولو ښه وسيله شي، خو د فزيکي کتاب د مطالعې څخه لوستونکی را وگرځوي. دا چې خلکو ژر، ژر لوستل، ليکونکي يې وهڅېدل او دومره يې وليکل چې بيا يې له ځينو خپله هم لار ورکه کړې وه. پخوا به د هغوی ليکنې چاپېدې چې نوم به يې درلود. گومان کوم سخته به وه چې هر څوک دې خپله خبره تر نورو ورسوي. خو دې رسنيو همدا مرسته هم کړې چې هر څوک ليکل کولی شي او هر څوک

بې لوستلی هم شي. بل زیان یې دا دی، چې د ټولنیز ژوند رنګ یې پیکه کړ. د خلکو سره راشه درشه کمه شوه. په ادبي او فرهنګي غونډو کې راټولیدل کم شول، ځوان نسل په الکترونيکي یا ټولنیزو رسنیو کې دومره غرق شول، چې له ډېرو کارونو یې منع کړل، خو له دې ټولو سره سره بیا هم برېښنايي او ټولنیزې رسنۍ د داب د خپراوي لپاره ډېر ګټور تمام شو او د نړۍ د هرې ژبې او قوم څخه یې یو بل خبر کړل. پښتو ژبه یې عامه کړه، ګوګل ته یې وردننه کړه او په شرق او غرب کې خلک په دې خبر شول، چې پښتو ژبه او ادب هم ډېر څه لري او په لوستلو ارزې. خو یوه بله ستونزه چې زما په نظر ډېره جدي ده هغه دا ده چې دلته څوک د خبرو مسوولیت نه احساسوي. کله چې څوک دا احساس وکړي چې د یوه توري، کلیمه او کرښه چې زما له ادرسه خپرېږي مسوولیت یې زما دی، ډاډه یم ډېر به غلي شي. دا چې دوی د خپلې خبرې مسوولیت نه مني، نو عموماً داسې مسایل ترې لیکل کېږي چې یا ځان یا نورو ته تاوان رسوي. که څه هم ټولنیزې رسنۍ شاید ښه موضوع لیکلو ته راکړي، خو ډېر کله مو د یوې ښې لیکنې تلوسه هم په اوبو لاهو کوي. په هر صورت برېښنايي او ټولنیزې رسنۍ د ګټو او زیانونو سره سره که ښه وکارول شي، نو ګټه یې ډېره ده. هغه پښتو لنډۍ ده چې وایي:

په سور سالو کې ګناه نشته
ګناه جنۍ کې ده چې ږنګه بنگه ځینه

پایله

د دې مقالې یا لیکنې عنوان دی (د ادبیاتو په وده کې د برېښنايي او ټولنیزو رسنیو ونډه) د انسان ژوند له یو شتمې پېړۍ را په دیخوا داسې مرحلې ته داخل شو، چې هرې نوې پدیدې ته یې تلوسه زیاته شوه. انسان ورځ تر بلې د عصريټوب او ترقۍ خواته مخه کړه. د ژوند په هره برخه کې بدلونونه راغلل، د نورو ټولو برخو ترڅنګ ژبې او ادب هم په دغه ځغل کې شریک شو او اړتیا پیدا شوه، چې پرمخ ولاړه شي. له کله نه چې برېښنايي او ټولنیزو رسنیو د انسانانو ژوند ته مخه کړې ده، په هره برخه کې پرمختګونه رامنځ ته شوي دي. په زرګونه ادبي کتابونه، مقالې، ناولونه، لنډې کیسې، اشعار، دیوانونه، نثري لیکنې، ډرامې، تمثیلي ټوټې او صحنې هم د همدې رسنیو له لارې د خلکو غوږونو ته ورسېدې، خلکو احساس کړه، چې له نوي ټکنالوژۍ څخه ګټه واخلي او هغه څه چې په حضورې ډول له بازاره نه شي تر لاسه کولی د همدې برېښنايي او ټولنیزو رسنیو په مرسته تر لاسه کړي. د فیس بوک په مرسته ادبي خپرونې وړاندې کېږي، په یوټیوب کې غږیز کتابونه تر لاسه کیدلی شي، په ټک ټاک او نورو برېښنايي او ټولنیزو رسنیو کې په زرګونه وړې او غټې تمثیلي ټوټې، ادبي او ژبنیز کتابونه، مقالې او رسالې موندلې شو. د نوي عصر او نوي ټکنالوژۍ سره ژبې هم وده وکړه او ادب هم پرمخ ځي. په سلګونو نور داسې برېښنايي سافټوېرونه دي، چې د ګرامر د اصلاح لپاره کارول کېږي، معلومات ترې تر لاسه کېږي، نو په لنډه ویلی شو، چې برېښنايي او ټولنیزې رسنۍ د ادب په وده کې مهم رول لري چې ورځ تر بلې یې ګټه زیاتېږي او خلک ترې ګټه اخلي.

سرچینې

- ۱: سرور میاخیل، سخي. (۱۳۹۳ل). ټلويزوني ژورناليزم، مومند خپرنډويه ټولنه – جلال اباد.
- ۲: سهار، نذیر احمد. (۱۳۹۲ل). ټلويزوني خبريالي، اسد دانش خپرنډويه ټولنه، کابل.
- 2: Artificial intelligence.2015
- 3: <http://creativecommons.org/licenses>
- 4: <http://www.joell.in>
- 5: <https://www.plaza.ir/mag>
- 6: <https://doi.org/10.18261/ISSN1891-943X-2015-Jubileumsnummer>
- 7: <https://fbinpashto.wordpress.com>
- 8: <https://ps.wikipedia.org/wiki>
- 9: <https://tolonews.com/afghanistan/>
- 10: <https://www.ariananews.af>
- 11: <https://www.researchgate.net/publication/359132710>

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library